

nok, at Forholdene har artet sig saaledes i København, at der vil findes Skoler eller Dele af Skoler, som vil have Ret til at komme ind under et Tilskud af lignende Art ifølge de Betragtninger, der er blevet gjort gældende angaaende Tilskuddet i Lovforslaget; men ogsaa dette Spørgsmaal vil jeg henskyde til Udvalgsbehandlingen.

Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem fra Stege (Jessen), udtalte sin Tak for, at man ved dette Lovforslag retter en Uretfærdighed, der er begaaet overfor København i Loven af 1908; dette er ganske vist rigtigt, men naar det ærede Medlem derefter siger, at der ikke øves fuld Retfærdighed mod København ved dette Lovforslag, idet Lovforslaget ikke stiller København paa samme Fod som Kommunerne i det øvrige Land, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det i den danske Rigsdag har været Praksis overfor disse Spørgsmaal om Tilskud til private Skoler eller Skoler, som ikke stod under Statens Styrelse, at man altid har gjort Tilskuddet til saadanne Skoler her i Byen lidt mindre. Nu maa det vel erindres, at Københavns Skolevæsen er et frit Skolevæsen, der har fuldkomment Selvstyre; Staten og Ministeriet har for saa vidt ingen Indflydelse paa Københavns Skolevæsen, og der er vistnok derfor noget berettiget i det Standpunkt, som den høje Rigsdag hidtil har taget, naar den ikke har stillet Københavns Skolevæsen paa lige Fod med de øvrige Kommuner, idet man, hvis man havde gjort det, maatte have krævet, at Københavns Skolevæsen havde underkastet sig samme Tilsyn og Vilkaar fra Statens Side som det øvrige Skolevæsen i Landet. For øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at den Forskel, der var gjort ved Loven af 1908, ikke var berettiget, og at man virkelig ved dette Lovforslag ophæver en gammel Uret, som er begaaet mod Københavns Skolevæsen.

Søren Svendsen: Jeg vil kun rette nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem fra Stege (Jessen), som opholdt sig noget ved Skolevæsenet i København. Jeg vil gøre opmærksom paa, hvad jeg for øvrigt tidligere under Behandlingen af Lærerlønningsloven har gjort opmærksom paa, at denne gamle Forestilling, som man har levet i, om den store Uret, der er begaaet imod Københavns Kommune, i Virkeligheden næsten kun er Indbildning, idet Københavns Kommune i de senere Aar til sit Skolevæsen har faaet omtrent det samme Tilskud som det øvrige Land. Det

eneste, med Hensyn til hvilket Københavns Kommune ikke kom paa lige Fod med det øvrige Land, var det lille Bidrag, som før 1895 ydedes af Staten til Skolevæsenet, og som androg ikke en Gang 1 Mill. Kr.; af alt, hvad der er kommet til senere, har derimod Københavns Kommune faaet sin fulde Andel pr. Barn. Deraf kan det ærede Medlem og andre se, at den Forurettelse, som København har lidt i de forløbne Aar, kun har været meget lille; Forskellen mellem København og det øvrige Land angaar kun det lille Beløb af noget under 1 Mill. Kr.

Jeg mente derfor i sin Tid — og var med til at foreslaa det i Udvalget —, at man for at blive fri for al den Tale om Forurettelsen af Københavns Kommune hellere maatte fjerne denne lille Forskel, idet Sagen finansielt ikke betød ret meget, og der var Rimelighed for at tilvejebringe den Ligestilling, som der nu vil blive efter det foreliggende Lovforslag. Det er rigtigt nok, hvad der staar i Lovforslaget, at Bevillingen til Københavns Kommune, som opføres paa Finansloven, er meget lille, det har derfor set ud for adskillige Blade, som om der nu skete en overordentlig stor Forandring med Hensyn til Tilskuddet til København. Men dette kommer af, at Bevillingerne paa Finansloven slet ikke er Udtryk for det, som Københavns Kommune faar. Jeg skal saaledes nævne, at der forrige Aar paa Finansloven stod opført 635 000 Kr. til Københavns Skolevæsen, men paa Tillæggsbevillingsloven fik det københavnske Skolevæsen omtrent 1½ Million ekstra, saa at det kom op paa noget over 2 Mill. Kr. og fik omtrent det samme, som Tilskuddet pr. Barn for hele det øvrige Land beløber sig til, ja, man er endog gaaet saa vidt, at selv de Tilskud, som ydes af Staten til de fattige Kommuner, er blevet lagt til det Beløb, hvorefter Bidraget til København beregnes. Men nu bliver vi forhaabentlig i Fremtiden fri for at diskutere om det Spørgsmaal, naar København faar akkurat det samme pr. Barn til sit Skolevæsen, som Staten yder til Folkeskolevæsenet i hele det øvrige Land.

Jessen: Jeg vil gerne konstatere, at naar det ærede Medlem saa stærkt fremhæver, at København er ligestillet med det øvrige Land, maa han dog stadig benytte sig af Ordet omtrent; og det er jo det samme, som jeg anførte. Det kan naturligvis kun glæde mig, at det ærede Medlem nu er villig til at stille